

Но не само праведни-тъ щомъ умрѣтъ отиватъ на небе-то, но и грѣшни-тъ въ вѣчнѣ мѣстѣ; защото души-тъ на грѣшны-тъ сѣ безсмертны както и души-тъ на праведны-тъ, слѣдователно подиръ смърть-тъ души-тъ имъ съществуватъ. На тозъ свѣтъ тѣ сѣ подъ осъждение и чада на гнѣвъ-тъ, и когато умрѣтъ както богатый-тъ ще идѣтъ въ вѣчнѣ мѣстѣ.

Но какъ могатъ праведни-тъ да идѣтъ въ рай а грѣшни-тъ въ вѣчнѣ мѣстѣ? Явно е че не могатъ отъ самосебе си, но само като Господь, който знае всичко-то имъ житіе, ги сѣди и опрѣдѣли имъ мѣсто. “Да ся върне пърстъ-та въ земь-тъ както бѣ, и духъ-тъ да ся върне при Бога” (Екк. 12; 7). Защо ся върща духъ-тъ при Бога? Явно е за да ся сѣди. “Опрѣдѣлено е на чловѣцы-тъ единъ пѣтъ да умрѣтъ, а послѣ сѣдѣ” (Евр. 9; 27). “Стойте будни, защото не знаете въ кой часъ ще дойде *Господь вашъ*” (Мат. 24; 42). “Бѣдѣте будни, защото не знаете день-тъ нито часъ-тъ въ който *Сынъ чловѣческій* ще дойде” (Мат. 25; 13), т. е. смърть-та е за всякого окончаніе на свѣтъ-тъ, и като че е второ пришествіе Христово. Защо ся казува че Господь дохожда на смърть-тъ? Явно е че Господь тогава сѣди всякого.

Това сѣденіе, което Богъ прави връзь всякого на смърть-тъ му е вѣчно и неизмѣняемо. Това произлазя отъ всезнаніе-то и неизмѣняемость-тъ Божіѣ. Богъ знае всичко. Той нѣма нуждѣ отъ духовници за да му кажѣтъ кои сѣ исповѣдани, нито отъ діаволскы тефтеры